

Anděl

Karel Kryl

G Z rozmláce^{Emi} nýho kostela
G v krabici^{D7} s kusem mýdla
G přinesl j^{Emi} sem si anděla
G poláma^{D7} li mu křídla
G díval se^{Emi} na mne oddaně
G já měl jsem^{D7} trochu trému,
G tak vtiskl^{Emi} jsem mu do dlaně
G lahvičku^{D7} od parfému

®:

G A proto^{Emi} prosím věř mi
G chtěl jsem ho^{D7} žádat
G aby mi^{Emi} mezi dveřmi
G pomohl^{D7} hádat
G co mě čeká^{Emi} - ^{D7} a nemin^G e
G co mě čeká^{Emi} - ^{D7} a nemine

G Pak hlída^{Emi} li jsme oblohu
G pozor^{D7} jíce ptáky
G debatu^{Emi} jíce o Bohu
G a hraní^{D7} na vojáky
G Do tváře^{Emi} jsem mu neviděl
G pokoušel^{D7} se ji schovat
G to asi^{Emi} ptákum záviděl
G že mohou^{D7} poletovat

®:

G Když novin^{Emi} ky mi sděloval
G u okna^{D7} do ložnice
G já křídla^{Emi} jsem mu ukoval
G z mosazný^{D7} nábojnice
G A tak jsem^{Emi} pozbyl anděla
G on oknem^{D7} uletěl mi
G Však přítel^{Emi} prý mi udělá
G nového^{D7} z mojí helmy

®:

Bratři

Karel Kryl

^{Ami} Tak vás tu máme, bratři z krve Kainovy,
poslové noci, která do zad bodá^E dýku,
^{Ami} tak vás tu máme, bratři, ^F vnuci Stali^E novi,
^{Ami} však ne tak jako včera, ^{Dmi} dnes už bez še^E říků,
^{Ami} však díky za železné holubičky míru
a díky za polibky s chutí hořkých^E mandlí,
v ^{Ami} krajině přelíbezné ^{Dmi} zavraždili^E víru,
^F na cestě rudé šípky^E jako pomník padlých.

Rec: ^F Vám poděkování ^{Ami} a vřelá objetí
^E za provokování ^{Ami} a střelbu do dětí,
^F a naše domovy ^{Ami} necht' jsou vám domovem,
^E svědky jsou hřbitovy ^{Ami} páchnoucí olovem.

^{Ami} Vím, byla by to chyba - plivat na pomníky,
nám zbývá naděje, my byli jsme a^E budem,
^{Ami} bolšoje vam spasibo, ^G brat'ja zachvat^E čiki,
^{Ami} spasibo bolšeje, ni ^G kogda něza^E bu ^{Ami} děm, ni
^F kogda něza ^{Ami} buděm ^{Ami6} !

Děkuji

Karel Kryl

^{Ami} Stvořil Bůh, stvořil Bůh ^G ratolest,
bych mohl věnce ^{Ami} vázat,
děkuji, děkuji ^G za bolest,
jež učí mne se ^C tázat,
děkuji, děkuji ^G za nezdar:
^{Ami} ten naučí mne ^E pít,
^{Ami} bych mohl, bych mohl ^G přinést dar,
^{Ami} byt' nezbývalo ^F sí ^E ly,
děku ^{Ami} ji, děku ^F ji, děku ^{Ami} ji. ^E

Děkuji, děkuji za slabost,
jež pokoře mne učí,
pokoře, pokoře pro radost,
pokoře bez područí,
za slzy, za slzy děkuji:
ty naučí mne citu,
k živým, jež, k živým, jež žalují
a křičí po soucitu,
děkuji, děkuji, děkuji.

Pro touhu, pro touhu po kráse
děkuji za ošklivost,
děkuji za to, že utká se
láska a nevraživost,
pro sladkost, pro sladkost usnutí
děkuji za únavu,
děkuji za ohně vzplanutí
i za šumění splavu,
děkuji, děkuji, děkuji,

Děkuji, děkuji za žízeň,
jež slabost prozradila,
děkuji, děkuji za trýzeň,
jež zdokonalí díla,
za to, že, za to, že miluji,
byt' strach mi srdce svíral,
beránku, ^F děkuji,
^{Ami} marně jsi ^G neu ^E míral,
děku ^{Ami} ji, děku ^F ji, děku ^{Ami} ji, děku ^G ji, ^E děku
^{Ami} ji...

Karavana mraků

Karel Kryl

^D Slunce je zlatou skobou ^{Hmi} na vobloze přibitý,
^G pod sluncem ^A sedlo kože ^D ný, ^{A7}
^D pod sedlem kůň, pod koněm ^{Hmi} moje boty rozbitý
^G a starý ^A ruce sedře ^D ný.

®:
^{D7} Dopředu ^G jít s tou ^A karavanou ^{Hmi} mraků,
schovat svou ^G pleš pod ^A stetson děra ^{Hmi} vý,
/: jen kousek ^{Emi} jít, jen ^{A7} chvíli, ^{Hmi} do soumra ^{Emi}
ku,
až tam, kde ^{Hmi} svítí město, ^{F#} město běla ^{Hmi} vý. :^{A7}

Vítr si tiše hvízdá po silnici spálený,
v tom městě nikdo nezdraví,
šerif i soudce - gangsteři, voba řádně zvolený,
a lidi strachem nezdravý.

Sto cizejch zabíječů s pistolema skotačí
a zákon džungle panuje,
provazník plete smyčky, hrobař kopat nestačí
a truhlář rakve hobluje.

R: V městě je řád a pro každého práce,
buď ještě rád, když huba voněmí,
/: může tě hrát, že nejsi na voprátce
nebo že neležíš pár inchů pod zemí. :/

^D Slunce je zlatou skobou ^{Hmi} na vobloze přibitý,
^G pod sluncem ^A sedlo kože ^D ný, ^{A7}
^D pod sedlem kůň, pod koněm ^{Hmi} moje nohy
rozbitý
^G a starý ^A ruce sedře ^D ný.

R: Pryč odtud jít s tou karavanou mraků,
kde tichej dům a pušky rezaví,
/: orat a sít od rána do soumraku
a nechat zapomenout srdce bolavý. :/

Lásko

Karel Kryl

^{Ami} Pár zbytků pro krysy na misce od guláše,
^E milostný dopisy s partií ^{Dmi, E} mariáše,
^{Dmi} před cestou dalekou zpocený boty zujem
^C a potom pod dekou ^E sníme, když onanujem.

®:

^{Ami} Lásko, ^G zavři se do pokoje,
^{Ami} lásko, ^G válka je holka moje,
s ^C ní se ^G milu ^{Ami} ji, když ^G noci si ^{Ami} krátím ^E,
^{Ami} lásko, ^G slunce máš na vějíři,
^{Ami} lásko, ^G dvě třešně na talíři,
^C ty ti ^G daru ^{Ami} ji, až ^G jednou se ^{Ami} vrátím ^E

Dvacet let necelých, odznáček na baretu,
s úsměvem dospělých vytáhnu cigaretu,
v opasku u boku nabitou parabelu,
zpíváme do kroku pár metrů od bordelu.

®:

Pár zbytků pro krysy a taška na patrony,
latrína s nápisy, jež nejsou pro matrony,
není čas na spaní, smrtka nám drtí palce,
nežli se zchlastání svalíme na kavalce.

®:

Rec: ^E Levá, dva!

®:

Lilie

Karel Kryl

^{Dmi} Než zavřel bránu, oděl se do oceli ^A a zhasil sví
^{Dmi} cí,
bylo už k ránu, políbil na posteli ^A svou ženu spí ^{Dmi}
cí,
/: spa ^F la jak víla, ^C jen vlasy halily ji,
^{Dmi} jak zlatá žíla, ^B jak jitra v ^A Kastilii,
ně ^{Dmi} žná a bílá jak rosa na lilii,
^B jak ^A luna bdí ^{Dmi} cí. :/

Jen mraky šedé a ohně na pahorcích - svědkové
němí,
lilie bledé svítily na praporcích, když táhli zemí,
/: polnice břeskné vojácká melodie,
potoky teskné - to koně zkalili je,
a krev se leskne, když padla na lilie kapkami
třemi. :/

Dozrály trnky, zvon zvoní na neděli a čas se vleče,
rezavé skvrnky zůstaly na čepeli u jílce meče,
/: s rukama v týle jdou vdovy alejemi,
za dlouhé chvíle zdobí se liliemi,
lilie bílé s rudými krůpějemi trhají vkleče. :/

Morituri te salutant

Karel Kryl

Cesta je ^{Ami} prach a ^G šterk a ^{Dmi} udusaná
^{Ami} hlína ^C a šedé ^F šmrouhy ^{G7} kreslí do vla ^C sů
a z hvězdných ^{Dmi} drah má ^G šperk co ^C kamením
se ^{Emi} spína ^{Ami} a pírká ^G touhy
z ^{Emi} křídel pega ^{Ami} sů.

Cesta je bič, je zlá jak pouliční dáma, má
v ruce štítky a pase staniol, a z očí chvíč jí plá,
když háže do neznáma, dvě křehké snítky
rudých gladiol.

®:

^G Seržante písek je bílý jak paže Daniely
^{Ami} počkejte chvíli mé oči uviděli
^G tu strašně dávnou vteřinu zapomnění
^{Ami} Seržante mávnou ^{G7} a budem zasvěceni
^C Morituri te salutant ^E, morituri te salutant ...

Tou cestou dál jsem šel, kde na zemi se zmítá
a písek víří křídla holubí a marš mi hrál
zvuk děl co uklidnění skrýtá,
a zvedá chmýří které zahubí.

Cesta je fěr a prach a udusaná hlína
mosazná včelka od vlkodlaka
Rezavý kvér, můj prach a sto let stará špína
a děsně velká bíla oblaka.

Nevidomá dívka

Karel Kryl

C Dmi C Dmi

^C V zahradě ^{Dmi} za cihlovou ^C zídou ^{Dmi} C
popsanou ^{Dmi} v slavných výro ^C čích ^{Dmi} C
Sedává ^{Dmi} na podzim na ^E trávě před ^{Ami} besídkou
^F Děvčátko s ^G páskou na ^C očích

Pohádku o mluvícím ptáku
Nechá si přečíst z notesu
Pak pošle polibek po chmýří na bodláku
Na vymyšlenou adre ^E su

®:

^E Prosím Vás ^{Ami} nechte ji, ach ^{Dmi} nechte ^{Ami} ji,
tu nevidomou ^G dívku
^{Dmi} prosím Vás ^G nechte ji si ^E hrát,
^{Dmi} vždyť možná hraje si, ^{Ami} na slunce s nebesy,
^{F/G} jež nikdy neuvidí ^{G/E} až jí bude ^E hrát.

Pohádku o mluvícím ptáku,
o třech zlatých jabloních,
a taky o lásce již v černých květech máku,
přivezou jezdci na koních.

Pohádku o kouzelném slůvku
jež vzbudí všechny zakleté,
pohádku o duze jež spává na ostrůvku,
na kterém poklad najdete.

®:

(Recitativ :)
Rukama dotýká se květů,
a neruší ji motýli,
jen trochu hraje si s řetízkem amuletu,
jen na chvíli, jen na chvíli.

®:

Pieta

Karel Kryl

Emi, Edim, Emi, H7

^{Emi} V rohu ^{Edim} náměstí, ^{Emi} kousek ^{D7} od nádraží,
^{Emi} pod černým ^{D7} baldachýnem ^G ko ^A mínem ^H
vytvořeným,
^{Emi} nemá ^{Edim} bolesti ^{Emi} stála ^{D7} nad drenáží
^{Emi} Madona s ^{D7} mrtvým synem ^{Emi} umučeným.

Stála zmatená nenadálým hlukem,
na ruce déšť jí padal jak slzy velekněze,
trochu zděšená podnapilým plukem,
^{Emi} co vůbec ^{D7} nevy ^G pa ^A dal ^{H7} na vítěze.

®:

^{Emi} Stojíce ^{D7} u Piety ^{Emi} kouřili ^{D7} cigarety
^{Emi} a šnapsem ^{D7} žízeň hnali ^G kilo ^A metr ^H klusem,
^{Emi} kuplety z ^{D7} kabaretu ^{Emi} zpívali ^{D7} pro Pietu,
^{Emi} a když je ^{D7} dozpívali, ^G otřás ^A li se ^H hnusem.

Měli monstrance cestou nakradené
a snímky pro rodiny, jež léta neviděli,
místní sebrance, válkou nakažené,
tu trochu zeleniny záviděli.

Holky z ulice trochu pomuchlali
a pak jim zaplatili držadlem bajonetu,
sklady munice pečlivě zavírali,
a pak se posadili pod Pietu.
R: Sedíce pod Pietou cpali se omeletou,
hlasitě nadávali na pitomou nudu,
čmárali po Pietě pozdravy Mariettě,
kterou si půjčovali, neznajíce studu.

Jednu neděli polní zabalili,
poslední pohledníci příbuzným odeslali,
potom odjeli, aniž zaplatili,
na cestě železnicí usínali.

Nikdo neplakal, nikdo nelitoval,
nikoho nebolelo, že jeli bez loučení,
někdo přitakal, jiný poděkoval,
nikomu nescházelo poroučení.

®:

A jenom pod Pietou holčičku pětiletou
písmena zaujala načmáraná křídou,
^{Emi} číst se však ^{D7} neučila, ^{Emi} tak nápis ^{D7}
pohladila,
^{Emi} písmena rozmazala, zbytek umyl déšť,
zbytek umyl déšť, zbytek umyl déšť ^{Enu6, Emi9/6}

Salome

Karel Kryl

^{Ami} Něžná i proradná, ^C krutá i bezradná
^G Plamen i červánek, d'ábel i beránek
^E Cukr i sůl
^{Ami} U vůně hřebíčku, ^C u rytmu střevíčků
^G Císař dnes myslí byl, za tanec přislíbil
^E Království půl

^{Ami} Salo ^E me, ^{Ami} noc už je na sklonku
^C Salome, podobnas úponku
^G Podobna kytáře pro svého vladaře
^E Salome, tančíš

Salome, st'ali už Křtitele
Salome, usměj se vesele
Točíš se ve víru, ústa jak upíru
Krví ti planou, Salome, la la la ^{Ami, C, F, E, Ami, C, E}

Noci už ubývá, císař se usmívá
Pokojně mohu žít, všeho lze použít
Pro dobrý stát
Možná ho napadlo prastaré říkadlo
Dějiny, když tvoří se, pro hlavy na míse
Nemá se štkát

Salome, netanči, nechceš-li
Salome, hosté už odešli
Jenom roj komárů dopíjí z pohárů
Krůpěje vína

Salome, trochu jsi pobledla
Salome, v koutku jsi usedla
Víčka máš šedivá, nikdo se nedívá
Salome, pláčeš? La la la

Ukolébavka

Karel Kryl

struny A G H

Úvod: ^{Ami, F, E}
^{Ami} Spinkej, synáčku, spi, zavři očička ^G svý
Dva ^E modré květy hoř ^{Ami} ce ^{F, E}
^{Ami} Jednou zsednou jak plech, zachutná tabákem ^G
dech
A políbení hoř ^{Ami} ce ^{F, E}

^{Ami} Na zlomu stole ^F tí v náruči zhebkne ^G ti
Tvá první nebo pá ^{Dmi} tá
^E Než kdo cokoli ^{Ami} zví, rány se zajiz ^G ví
A ^E budeš jako tá ^{Ami} ta ^{F, E}

Spinkej, synáčku, spi, zavři očička svý
Máma vypere plenky
Odrosteš sunaru, usedneš u baru
U trochu jiné sklenky

A že zlé, chvíle jdou, k vojsku tě odvedou
Zbraň dají místo dláta
Chlast místo náručí couvat tě naučí
A budeš jako táta

Spinkáš, synáčku, spíš, nouze vyžrala spíž
A v sklepě bydlí bída
V jeslích na nároží máma tě odloží
Když noc se s ránem střídá

Recepis na lhaní dají ti na hraní
A nález bude ztráta
Kompromis z života zbude ti samota
A budeš jako táta

Veličenstvo kat

Karel Kryl

V^{Emi} ponurém osvětlení^D gotického^{Emi} sálu
G kupčící vyděšení^{Ami} hledí do mi^H sálu
Emi a houfec^C mordýřů si žádá^D požehnání,^{G, D}
/: Ami vždyť první z^{Emi} rytířů je^{H7} Veličenstvo^{Emi}
Kat. :/ ^{D, Emi, D}

Kněz-d'ábel, co mši slouží, z oprátky má štolu,
pod fialovou komží láhev vitriolu,
pach síry z hmoždířů se valí k rudé kápi
/: prvního z rytířů, hle: Veličenstvo Kat. :/

®:

G Na korouhvi^D státu^C je emblém s gilo^D tinou,
z^G ostnatého^D drátu^C páchne to shni^D lotinou,
v^{Ami} kraji hnízdí hejno krkav^{Emi} čí,
Ami lidu vládne mistr poprav^{H7} čí.

Král klečí před Satanem na žezlo se těší
a lůza pod platanem radu moudrých věší
a zástup kacírů se raduje a jásá,
/: vždyť prvním z rytířů je Veličenstvo Kat. :/

Na rohu ulice vrah o morálce káže,
před vraty věznice se procházejí strážé,
z vojenských pancířů vstříc černý nápis hlásá,
/: že prvním z rytířů je Veličenstvo Kat. :/

®:

Nad palácem vlády ční prapor s gilotinou,
děti mají rády kornouty se zmrzlinou,
soudcové se na ně zlobili,
zmrzlináře dětem zabili.

Byl hrozný tento stát, když musel jsi se dívat,
jak zakázali psát a zakázali zpívat,
a bylo jim to málo, poručili dětem
/: modlit se jak si přálo Veličenstvo Kat. :/

S úšklebkem Ďábel viděl pro každého podíl,
syn otce nenáviděl, bratr bratru škodil,
jen motýl smrtihlav se nad tou zemí vpznáší,
/: kde v kruhu tupých hlav dlí Veličenstvo Kat. :/

Zkouška dospělosti

Karel Kryl

Ami V nedělním oblečení^F nastoupíš před komisi,
G studené vysvědčení^E vezme, co bylo kdysi.
V portmonce umístěnka, slavnostní učitelé
a lež - co první směnka úvěru pro dospělé.

R1: ^C Opilí od radosti^G si sami trochu lžeme,
^F že zkouškou dospělosti^E opravdu dospějeme.

R2: Tak tanči, láska sladká, protanči večer celý:
ten bál je křížovatka: dospělí - nedospělí.

Na klopě vlají stužky, z orchestru znějí bicí,
dozrál čas pro častušky a vstupu do milicí.
Dozrál čas dilematu: "Být pro anebo proti?"
Pak čekat na výplatu jak jiní patrioti.

R1:

R2:

Dostaneš místo lásky od těch, co všechno vědí,
trojhlavé neotázky, čtyřhlavé odpovědi.

R3: Šumivé víno pění a dívky oblékly si
namísto dětských snění dospělé kompromisy.